

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 18

Lente 2025

Inhoudsopgave

	Redactioneel	1
Bestuur Kweeklust	Van de Burgemeester	2
Redactie	In memoriam Klaas Boshuizen	3
Gijs van Dalfsen	ALV-Maart 2025	4
Gijs van Dalfsen	Bert groet onze nieuwe leden	6
Else de Haan	Uit het archief van Kweeklust	7
Gijs van Dalfsen	Nieuwkomer: Jaqueline Andriessen	10
Redactie	Uitslag Filippine no 17	10
Rini Jansen	Een tuin, twee tuinders	11
Jules, 5 jaar	Tekening	12
Tineke van Bottenburg	Van droom naar daad	13
Peter Manuel	Geef je op voor Tuingezichten	14
Ed Merks	Bericht uit de tuinwinkel	15
Yasemin Aalbrecht	Recept paardenbloemsiroop	16
Frank van Delden	Filippine	17
Gijs van Dalfsen	Workshop 'Onkruid bestaat (niet)'	18
Gijs van Dalfsen	Workshop Compost waar staan we nu	20
Redactie	Mariken Helman over de Composthoop	21
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	22
Yasemin Aalbrecht	Oorwormen tegen bladluizen	23
Else de Haan	Zeg maar Zegge	24
Ed Merks	Afscheid en nieuw begin	26
Tineke van Bottenburg	Nieuwkomer: Babette Keizer	27
Tuin 15d	Bespiegelingen van een tuin	28
Else de Haan	Nieuwkomer: Joreen Merks	30
Susan Hammons	Het gras van de burenen..	31
Hakselgroep	Kom Hakselen!	32
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

De natuur zet haar beste beentje voor, het lijkt wel of de Meidoorn nog nooit zo mooi heeft gebloeid. Het is weer volop lente, het is alsof de natuur zegt "houd nu toch op met al die oorlogen".

Met een nieuwe lente een nieuw Lentenummer, informatief, leerzaam, om te gniffelen en verbindend. Dat laatste zie je al meteen aan het voorblad: het is vaak gezellig op Kweeklust.

Met een kort In Memoriam staan we stil bij het overlijden van een van onze langst tuinierende Kwekelingen, Klaas Boshuizen.

Er is allerlei beweging binnen ons tuindersgilde: drie nieuwkomers, een 'samenwoning', een vertrekkster. We besteden aandacht aan de dromen en plannen van deze mensen. Aan een betrekkelijke nieuwkomer (najaar vorig jaar) hebben we gevraagd haar ervaringen met ons te delen over hoe je dat aanpakt, zo'n nieuwe tuin.

We doken opnieuw in het archief, dit keer voor de geschiedenis van de electriciteitsvoorziening op de tuin. Zeer actueel, nu in de afgelopen ALV het Electriciteitsfonds is opgeheven.

Er zijn verschillende verhalen over het wel en wee op de tuinen, ongewenste dieren, ongewenste planten. Overigens konden we uit de cursus van Peter leren dat Onkruid (niet) bestaat, lees de impressie van de eerste cursus-bijeenkomst. Composteren blijft ons bezig houden, een verslag over wat er is gedaan met de kennis die we opdeden bij de cursus Composteren. Er is ook een bespiegeling over de composthoop. Het 'Gras bij de burens' heeft dit keer een interessant internationaal tintje met een goede tip. Wormen en andere kleine beestjes, die zo goed zijn voor het luchtig maken van de grond, krijgen op verschillende plekken een podium.

Speciaal een oproep aan de nieuwe leden: probeer de puzzel op te lossen. Je wordt er vrolijk van en als je hem goed hebt opgelost krijg je ook nog eeuwige roem.

Kortom, een gevarieerde Buitenpost. Neem hem mee naar je tuin, zoek een lekkere stoel en een rustig plekje en geniet van het lezen.

*De redactie, Tineke van Bottenburg, Gijs van Dalftsen, Else de Haan.
Illustraties en cover: Gijs van Dalftsen*

loco
Van de ~~Burgemeester~~ en wethouders

De Burgemeester, onze voorzitter Ineke, rust in Griekenland uit na een veeleisend jaar. We hopen dat ze nieuwe energie opdoet voor een nu leuk en rustig jaar. Aan haar vervangers, locoburgermeester, wethouders, de mooie taak haar rubriek in de Buitenpost een keer over te nemen.

Er is veel gebeurd dit laatste half jaar. We betreuren het overlijden van Klaas Boshuizen. Hij was een van de weinigen met nog een echte groentetuin. Andries de Jong, wie kent hem niet, gaat stoppen met al zijn werk voor Kweeklust. Bij hem kon je je gasfles inruilen, hij regelde het zand, had de sleutel van de werkschuur als je gereedschap wilde lenen, bracht afval naar de stort, versjouwde zakken aarde, om maar een paar werkzaamheden op te noemen. Gelukkig zien we hem nog wel op de tuin. We danken hem voor al zijn werk. We namen in het bestuur afscheid van Annie, die haar werk als penningmeester tien jaar lang precies en zorgvuldig heeft gedaan, en van Victor, lange tijd onvermoeibaar voorzitter van de bouwcommissie. We zijn blij dat respectievelijk Susan en Mona hun taken hebben overgenomen.

We hadden een goede ALV in het mooie clubhuis van de watersportvereniging – met dank aan Ferre -, waar we het historische besluit namen het Elektriciteitsfonds op te heffen.

De bloesems van de meidoorn en sering geuren, de uien hebben al groene stengels, de aardappels komen op en de peultjes en kapucijners staan klaar om hun hekwerk weer te beklimmen. Overal zijn Kweeklustleden hard aan het werk in hun tuin.

Op naar een mooie zomer met hopelijk niet al te veel slakken en natuurlijk veel groenten en bloemen.

In memoriam Klaas Boshuizen

Afgelopen winter is Klaas Boshuizen overleden. Hij was een van onze langst tuinierende leden, ruim veertig jaar. Klaas en zijn vrouw hadden een tuin aan de Vossenlaan, no 123. Met enkele Vossenlaan-tuiniers hebben we wat herinneringen opgehaald.

Klaas was een stil, rustig iemand, een vriendelijke man, intelligent, zowel zijn vrouw als hij wisten veel van tuinieren. Hij kwam meestal vroeg, groette altijd vriendelijk, maakte soms een praatje over de heg, deelde goede raad en plantjes. Niet een man van veel woorden, hij deed zijn ding en ging zijn gang. Iemand zei "het rare is dat ik met Klaas meer contact had als ik hem op straat in de stad tegenkwam met zijn hond. s'-Winters liep hij hele einden. Op de tuin spraken we elkaar nauwelijks. Hij was altijd hard aan het werk, ik zag en hoorde hem bezig."

De hond, een kooiker, kwam vroeger wel mee naar de tuin.

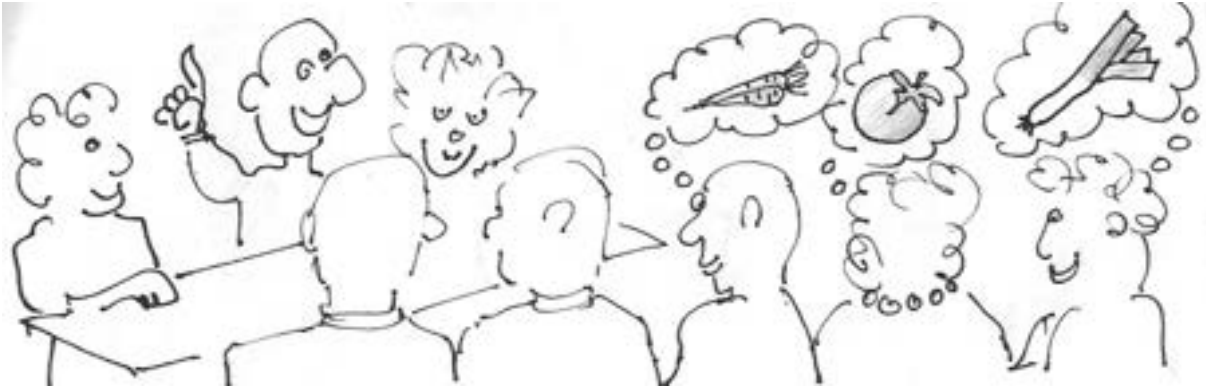
Hij had met z'n vrouw, Tonie, een gemengde tuin: fruitbomen, zachtfruit, rozen en dahlia's. Hij hield veel van bloemen. Maar er was ook ook een echte grote groentetuin.

Klaas had een vast ritme, hij spitte de tuin om na het seizoen en de frees ging er over in het voorjaar. De opbrengst was meestal goed, hij verstond zijn vak. Hij deelde veel groente uit.

De laatste jaren deed Klaas de tuin alleen. Voor zijn vrouw nam hij dan niet alleen groente mee, maar ook prachtige rozen en dahlia's.

We zullen hem op de Vossenlaan missen.

ALV – Maart 2025
Gijs van Dalfsen, tuin 20

De Zeemeermin

De ALV van 2025 was wederom een plezierige vergadering, die gesmeerd verliep. Zoiets heeft natuurlijk te maken met de voorbereiding die erin is gestoken, en het zegt ook iets over het functioneren van de vereniging: blijkbaar wordt er effectief omgesprongen met allerlei spanningen die ons dagelijks verenigingsleven opsieren. Zodat deze niet opgespaard worden en bewaard worden voor een ALV. Waarvan akte. U begrijpt het al, daarom wordt dit een saai verslagje. In het verleden kon je putten uit burenruzies en andere opstootjes, met smeulige details. Desnoods was er nog de rondvraag, waarin onverwachte kwesties ter sprake werden gebracht. Bij deze ALV ontbraken zulke journalistieke buitenkansjes. Meest opvallend was nog de locatie, het verenigingsgebouw van Watersportvereniging de Zeemeermin. Op het industrieterrein voorbij Karwei en 'de Stort' (het verdeelstation van de GAD). Vele malen ben ik daar geweest, met het idee dat voorbij de Stort de wereld ophoudt. De gezellige kantine van de Zeemeermin, met kanten vitrage, was me nog nooit eerder opgevallen.

De opkomst voor de ALV was hoog, vele fietsen werden geparkeerd onder de pleziervaartuigen die op pootjes voor de winter in het rond stonden. In vlot tempo passeerden we de agendapunten, benoemingen, bedankjes, en commissieverslagen, en ook de financiële stukken. Alleen het voorstel van het bestuur voor *afschaffing van het electriciteitsfonds* nam meer tijd in beslag. Het leek op een laat moment aan de agenda toegevoegd, was maar kort beschreven, en leidde tot verschillende vragen. Men leek het er wel over eens dat het het beste afgebouwd kan

worden, maar waar stemden we nu voor? Het zal vast wel weer op tafel komen.

En verder? Waren er nog andere bijzonderheden?

Victor Falticeanu bleek 16 jaar voorzitter van de bouwcommissie te zijn geweest, was dat wellicht een record? Misschien wel, misschien niet. (Voorzitter Spieleman zou in het verleden nog langer aan de slag zijn geweest). Tom Verburg werd ook nog even in het zonnetje gezet, en onze scheidende penningmeester Annie van Asselt eveneens.

In tempo passeerden een aantal zaken de revue, ik som er een paar op: Het huishoudelijk reglement bleek een nog verdere verfijning te hebben ondergaan, de tuincommissie geeft tegenwoordig 'adviezen', de 'oude tuinder' moet 'na het verpozen de schillen en de dozen'(en niet de nieuwe tuinder). De spoorstoot lijkt onze kant op te schuiven (onze narcissen zijn al aan de overkant van de sloot waargenomen), er werd nog eens gememoreerd dat een verhuizing buiten Weesp een einde aan het lidmaatschap van de vereniging betekent, de website wordt opgefrist. De commissie van het toilet heeft een plekje vrij, de AW compostbak is alleen voor het AW bedoeld, en allerlei tuingereedschap (niet-elektrisch) kan worden geleend uit de schuur. Ook nog even genoemd: Kweeklust heeft geen contract met de GAD, dus bij de stort liever geen aandacht vestigen op...

En dat was het alweer. Goede tijden. Goede sfeer. Gezonde vereniging. Groenten en bloemen kwamen nog niet aan bod. Het woord 'slakken' is nog niet gevallen. En dat alles in het verenigingsgebouw van Watersportvereniging de Zeemeermin.

Bert groet onze nieuwe leden

Bert de Haas zegt: "Goed bezig!"

Op de ALV hoorde ik: veel nieuwe leden!

Nieuwe leden... dus ook veel nieuwe...

slakropjes!

Leve het bestuur! Goed bezig!

Ik heb namelijk ook veel nieuwe leden!

Uit het Archief van Kweeklust: *Het elektriciteitsfonds* *Else de Haan, tuin 14b*

Twee keer in de maand op vrijdagmiddag buigt een klein clubje- Rini, Koosje en Else- zich over het uitgebreide en rijke maar helaas wel wanorderlijke archief van onze vereniging. We vinden interessante verslagen van ALV's en bestuursvergaderingen, brieven, verslagen van problemen met individuele tuinders en veel plannen, sommigen nooit uitgevoerd, anderen wel, zoals bijvoorbeeld het Elektriciteitsfonds.

Op de Algemene LedenVergadering van 10 april kwam er een einde aan het Elektriciteitsfonds. Elektriciteitsfonds? Dit is misschien wel het meeste geheimzinnige fonds van Kweeklust. Nieuwere tuinders weten niet eens van het bestaan. Anderen begrijpen er misschien weinig van. Maar wie zich in dat fonds en waarvoor het diende- de aanschaf van elektriciteit op Kweeklust- verdiept, kan alleen maar ontzag hebben voor zoveel doorzetting en werk. Het Elektriciteitsfonds heeft te maken met percentages, aflossingen en geld terugkrijgen bij vertrek van de tuin. Ieder jaar een ingewikkelde klus voor de penningmeester. Reden om het af te schaffen en niet nog eens tot 2036- het officiële einde- te wachten.

We verdiepen ons in het archief. Alles, werkelijk alles is bewaard: briefjes, aantekeningen, concepten. We krijgen een prachtig beeld van de geschiedenis.

60 jaar lang had Kweeklust geen elektriciteit. Maar dan. In 1997 krijgen alleen de tuinwinkel en de werkloods van de vereniging elektra, plus vier stopcontacten voor algemeen gebruik, stopcontacten die door een paar mensen van de vereniging beheerd zullen worden. Wel besluit men dan al de aanleg geschikt te maken voor toekomstige uitbreiding naar alle tuinen.

Die toekomstige uitbreiding is al snel aan de orde. Twee jaar later, begin 1999, komt er een *Werkgroep Elektriciteit*, met Wil Blum, Rein Voorneveld, Andre Schuurmans en Wim Borsje, als voorzitter. De werkgroep krijgt de opdracht de wensen van de leden te inventariseren en de mogelijkheden en de kosten voor het uitbreiden van het elektriciteitsnet te onderzoeken. In een verslag uit juni 1999 lezen we dat er ongeveer tien

tuinders zijn die elektriciteit in hun huisje willen. Geen hoge score, maar de werkgroep gaat door. Zij stelt een enquête op, en houdt iedere stap zorgvuldig bij -we vinden ook alle concepten van die enquête-. Na veel heen en weer gestuur en veel aanpassingen – we zijn twee jaar verder - krijgen de leden hem. Vinden zij de vier algemene stopcontacten voldoende? Willen zij meer stopcontacten of willen zij een aansluiting in hun tuinhuisje?

Niet iedereen is voor uitbreiding. Mevrouw van Klaveren van tuin 126 denkt dat de belangstelling voor volkstuinten zal afnemen in de volgende generatie. "Deze generatie

heeft andere hobby's. Dat betekent dat de lasten door minder leden zullen moeten worden gedragen", schrijft zij. Zij krijgt ongelijk. Ook de volgende generatie wil een volkstuin. Die generatie wil de volkstuin misschien wel anders gebruiken – met elektriciteit - en dat had zij natuurlijk niet voorzien. Mevrouw van Klaveren staat niet alleen in haar afwijzing. Van de 64 mensen die de enquête hebben ingevuld, vinden 27 dat er niets hoeft te veranderen. Acht mensen willen meer algemene stopcontacten en 29 kiezen voor de mogelijkheid voor elektriciteit op iedere tuin. Genoeg voor de elektriciteitscommissie om door te gaan met de plannen.

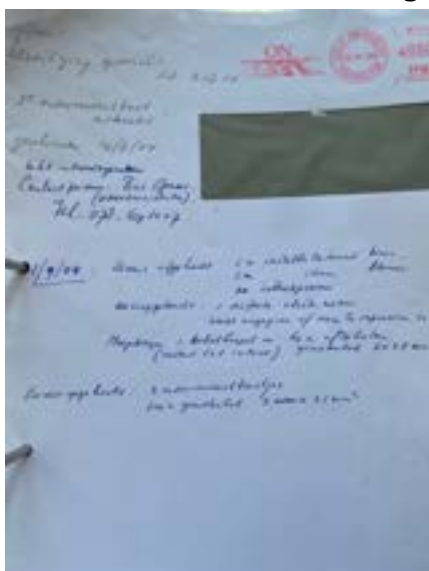
Vragen uit de enquête over aansluiting op tuin(huisje)

- *Wil u dat er een aansluiting in uw tuinhuisje wordt aangelegd*
- *Bent u bereid mee te helpen aan de graaf-sloopwerkzaamheden?*
- *Wilt u meehelpen om deze ongeveer f. 70.000 op tafel te krijgen*
- *Wilt u dat de vereniging de f.70.000 leent en dat u meehelpt betalen aan rente en aflossing (ong. f. 10.735 p.j. gedurende 25 jaar)?*
- *Wilt u meebetalen aan het bovengenoemde vastrecht van ongeveer f.15,- per jaar*

We zijn alweer bijna een jaar verder als er op 21 januari 2002 een extra algemene ledenvergadering over de uitbreiding van het net wordt gehouden. Op de agenda het stuk van Wim Borsje: 'Een proeve van een Opzet van het Electriciteitsfonds'. Ha, daar is het Electriciteitsfonds! (de c is in de loop der jaren vervangen door een k). Een fonds omdat de vereniging niet genoeg geld heeft om de uitbreiding van het elektriciteitsnet naar alle tuinen te bekostigen.

Dit is het voorstel:

De vereniging blijft eigenaar en beheerder van het netwerk, maar de leden, die elektriciteit op hun tuin willen gaan meebetalen: f.250,- entree en f.1000,- voor een renteloze lening. Na vijf jaar wordt er ieder jaar 1/25 van het bedrag in mindering gebracht. De leden betalen zo een soort vastrecht, en teren in op hun geleende bedrag. Bij vertrek binnen vijf jaar krijgt het lid het volledige bedrag (renteloos) terug en bij vertrek in de jaren daarna het overgebleven deel van

de lening. Een nieuwe lid betaalt de volle pond. Na 30 jaar is voor de eerste 'instappers' het volledige bedrag 'opgesoupeerd'. Maar voor diegenen later zijn ingestapt natuurlijk nog niet.

De ingewikkelde administratie van dit Fonds wordt geen taak van de penningmeester, maar zal door de secretaris, Schuurman, worden gedaan (in latere besturen is deze taak stilzwijgend? overgeheveld naar de penningmeester).

In de voorjaarsvergadering van datzelfde jaar gaan de leden akkoord met deze voorstellen. Intussen heeft de euro zijn entree gedaan. De renteloze lening wordt €521 en de aansluitkosten €114.

Het graafwerk zal door de leden van Kweeklust zelf worden gedaan, gecoördineerd door Rein Voorneveld. Voor de zomer zal de eerste spade de grond in moeten gaan, zegt de voorzitter.

Hij krijgt gelijk. Half augustus bericht Wim Borsje dat "de uitbreiding van het elektriciteitsnetwerk, dankzij de stuwende krachten van de heer Voorneveld en de medewerking van vele tuinleden, in recordtijd is gerealiseerd". Ruim drie jaar na de start van de plannen over uitbreiding kunnen de tuinders een aansluiting op het elektriciteitsnet krijgen!

Op 26 oktober van datzelfde jaar wordt de uitbreiding gevierd met een 'elektriciteits-barbecue'.

In de jaren hierna neemt het aantal aansluitingen gestaag toe. Van 34 in 2002 en 2003, naar nu bij bijna alle tuinen.

En het elektriciteitsfonds? In 2007 schaft Kweeklust de vijfjaren-termijn van terugbetalen af. Nieuwe tuinders betalen nog steeds € 521,- aan het fonds, maar aan het einde van het eerste jaar gaat er meteen 1/25 van de lening af.

Nog eens tien jaar later wordt niet het Fonds, maar wel de betaling eraan afgeschaft. Nu zijn er wat betreft de elektriciteit twee soorten tuinders op Kweeklust. Zij die van hun renteloze lening €521 ieder jaar 1/25 deel 'betalen' en de nieuwere tuinders die ieder jaar €25,- aan het elektriciteitsnetwerk bijdragen.

In 2025 heeft de Vereniging genoeg geld om het overgebleven deel van de renteloze leningen in een keer aan de tuinders terug te betalen en daarmee de penningmeester te ontlasten van een jaarlijks terugkerende ingewikkelde klus. Daarmee kwam op 10 april ruim 23 jaar na de start een einde aan het Elektriciteitsfonds.

Nieuwkomer: Jaqueline Andriessen

Gijs van Daltsen

Er moet nog veel gebeuren in de tuin, vertelt Jacqueline op tuin 127. Wat zijn de plannen? Een moestuin natuurlijk! En ook veel bloemen! Nu staan er veel geraniums, en hondsdraf, etc., maar de bedoeling is dat er veel meer verschillende bloemen komen. De flox en de vlinderstruik moet verplaatst worden, en... teveel om op te noemen.

Jacqueline heeft in het verleden 30 jaar een grote tuin gehad, en heeft dus wel ervaring met tuinieren. Veel is al bekend, maar de kleigrond is nieuw voor haar, dat zal wel een uitdaging zijn. Daarna had ze een periode geen tuin, zo'n 10 jaar, dus nu kijkt ze er enorm naar uit om weer aan de slag te kunnen.

Ze kent al verschillende mensen op Kweeklust. Van sommigen wist ze dat al van tevoren, andere bekenden liep ze onlangs op de tuin tegen het lijf.

De winnaars van de puzzel in Buitenpost 17 zijn:
familie Merks- Met. Karin, Ed en Joreen
Hartelijke gefeliciteerd!

Het middenwoord was: de wintertuin

De te vinden woorden waren:

1. wieden, 2. kappen, 3. omwoelen, 4. snoeien, 5. verspenen,
6. composteren, 7. frezen, 8. baggeren, 9. uitplanten, 10. spuiten,
11. zaaien, 12. enten

Een tuin, twee tuinders

Rini Jansen, tuin 115

Henk Luijer en ik zijn al een lange tijd buren op Kweeklust. Om precies te zijn, een jaar of 17. Henk tuiniert al 42 jaar op Kweeklust (tuin 115) en heeft dus heel veel ervaring. In vergelijking met hem ben ik (tuin 114) een absolute leek. Zijn tuin ziet er altijd geweldig uit, mijn tuin had wat moeite met het vele onkruid. Of anders gezegd, mijn tuin was beter in onkruid dan in groenten. Henk was minstens drie dagen in de week vele uren lekker bezig, mijn tuin moest het iets te vaak zonder mij stellen. Want tja, heel veel reden om naar de tuin te gaan maar evenzoveel reden waardoor het niet lukte om het naar tevredenheid bij te houden. Henk merkte af en toe dat het tuinieren hem in sommige opzichten wat zwaarder begon te vallen maar het plezier werd er niet minder om. Hij paste zich aan en ging weer gestaag verder. Maar toen kwam de winter en brak hij op een onfortuinlijke wijze zijn knieschijf. Zonder er lang over na te denken nam hij een rigoureuus besluit. Hij ging stoppen met de tuin.... Henk liet mij dit weten en ik vond zijn besluit helemaal niets... Dat kan toch niet, altijd met zoveel plezier bezig geweest met zijn plantjes, zaadjes, bolletjes, zoveel dagen per jaar, zo vele uren op de tuin. Ja, volgens mij was de tuin een heel belangrijk deel van zijn leven, en dan kun je toch niet zomaar stoppen... En inderdaad, dat kon ook helemaal niet. Want hoe kom je de zomer een beetje leuk door zonder tuin...

Na wat over en weer gebel kwamen Henk en ik op een idee... Stel dat ik zijn tuin zou kunnen ruilen met mijn tuin. Ik stond gelukkig al een tijd op de tuinruillijst... Om kort te gaan, ik heb mijn tuin kunnen ruilen met de

tuin van Henk en nu zijn we de trotste bezitters van een gezamenlijke tuin. En... mijn oude tuin is ook heel blij. Deze wordt nu verzorgd door een nieuwe tuinder die er duidelijk zin in heeft.

Jules, 5 jaar

Van droom naar daad...

Tineke van Bottenburg

In het najaar van 2024 betrok Nicole Folkertsma haar nieuwe tuin (7B). In de vorige Buitenpost hebben we kennis met haar kunnen maken: een enthousiaste nieuwkomer met dromen en plannen. Hoe doe je dat, je dromen uitwerken en kunnen anderen daarvan leren?

Ik tref Nicole in haar tuin op een grijze, wat kille dag. We gaan buiten zitten, het huisje is nog in opbouw: er zit een dak op en aan de palen zijn de contouren van het nieuwe huis in wording zichtbaar. Als tuinders kunnen we tegen een stootje en aan het eind van het gesprek is het zelfs alweer zonnig. Nicole: "het is eigenlijk meestal goed tuinweer".

Het was de tuin van mevrouw Droogelman, met het huisje waar asbest in bleek te zitten en waarin nog heel veel spulletjes stonden. Het huisje is vooral het domein van Ferre. De wordingsgeschiedenis van een nieuw huisje is stof voor een ander stukje, later. Het gaat nu eerst over Nicole en haar tuin.

Van droom naar daad? Ik stap een tuin binnen die ruimte heeft gekregen en genomen. Er is zichtbaar in najaar, winter en vroege voorjaar heel veel werk verricht. Nicole had in het najaar een paar ideeën: aan de voorkant van de tuin – daar waar een stukje van de tuin werd afgestaan door herverkaveling met tuin 7a, van Marisa Zuidam - komt de moestuin. En ze heeft een hekel aan coniferen. Verder is er geen duidelijk plan voor de

tuin. Het was een voordeel om aan een tuin te beginnen in het najaar. Je kan de tijd nemen om te kijken wat er allemaal opkomt, en terwijl je bezig bent laat je de tuin een beetje spreken en luister je. Ze gaat de tuin stap voor stap aanpakken.

Maar eerst dus de coniferen eruit. Daar stonden er een paar van, tot tegen het huisje aan, met takken van meer dan twee meter en dikke wortels. Tegen haar man zei ze daarover "het is een klus maar ik ga winnen". En dat is gelukt. Ook de fruitbomen zijn goed onderhanden genomen. Het leverde wat gekke knoesten op, maar ze staan al wel weer prachtig in bloei. Al dat gesnoei

en gerooi leverde veel afval op, 'meteen opruimen en afvoeren' is ook een devies van de familie Folkertsma. Dus veel op en neer naar de GAD. Ook wilde Nicole geen wilde aardbeitjes in de tuin, dus heeft ze veel aardbeitjes gewied. En daar 'plukte ze de vruchten van'. In het voorjaar kwam er van deze schattige woekeraars bijna niets meer op.

Wat ze van Kweeklust verwachtte? Ze kende al een aantal mensen en de tuin ligt midden op het complex, er zijn dus aan alle kanten burens. Aardige mensen, met wie het goed samenwerken is. Ze ervaart de kweeklustigen als aardige, geïnteresseerde behulpzame mensen. Ze zit sinds kort in de commissie Algemeen werk. Nicole gaat voor verbinding.

Kortom, in de eerste maanden heeft Nicole veel ruimte gemaakt door 'weg te halen' en door struiken en planten die ze wilde houden de ruimte te geven. En door onderhand in de tuin goed om zich heen te kijken naar de mogelijkheden en wenselijkheden, wat heeft de tuin en haar ligging te bieden en wat heeft de tuin nodig? De resultaten zijn zichtbaar. Er is licht en ruimte gecreëerd, de tuin ademt.

Het geheim van Nicole? Passie voor de tuin en tuinieren, genieten van buiten zijn en met je handen in de aarde wroeten. En vooral ook veel tijd er voor vrijmaken. Zij heeft het najaar en de winter de meeste weekenden op Kweeklust doorgebracht. Sinds dit schooljaar werkt ze nog drie dagen in het onderwijs en heeft ze ook door de week twee dagen beschikbaar om op de tuin te zijn. Ze heeft een veeleisende baan in het onderwijs, met vooral veel denkwerk. De tuin biedt haar de gelegenheid lekker met haar handen bezig te zijn en te doen. Maar ook om te zitten en naar de vogels te luisteren.

~~~~~

Geef je op voor Tuingezichten

Wil je weten wie je medetuinders zijn? En wil je dat ze jou ook (her)kennen? Geef je dan, met foto, op voor Tuingezichten. Scan de QRcode en vul te formulier in.

Bericht uit de Tuinwinkel

Ed Merks, tuin 125

Met ingang van dit seizoen heb ik de inkoopfunctie voor de tuinwinkel overgenomen van Tom Verburg. Tom heeft deze functie vele jaren met veel plezier en inzet uitgeoefend en werkt mij op dit moment in. Op veler verzoek kopen we zoveel mogelijk biologisch verantwoorde producten. Zo zijn we met ingang van dit seizoen volledig overgestapt op aarde en potgrond van BIOflor. Net een tikkie beter ecologisch verantwoord dan de gemiddelde zak die je koopt bij de bouwmarkt. Daarnaast is het natuurlijk een stuk gemakkelijker om je zak aarde/potgrond op zaterdag bij de tuinwinkel op te pikken. Scheelt mooi een paar keer tillen in uit een auto/winkelkar. Naast aarde verkoopt onze tuinwinkel allerlei soorten mest en aanverwante stoffen. Mocht je een tuindersbehoefte niet aantreffen in de winkel en je denkt dat het opgenomen zou moeten worden in het assortiment, laat het dan gerust weten aan Edo, Marianne, Hieke, Yasemine of aan mij. Wij zullen dan kijken of we het op kunnen nemen in het assortiment. De tuinwinkel is elke

zaterdag open van 11.00 uur tot 12.00 uur. Je kunt er onder het genot van een kop koffie of thee met koek je aanschaffen doen.

Tot slot wil ik vragen of er nog een paar sterke mannen of vrouwen op afroep beschikbaar willen zijn om een paar keer per seizoen op Donderdag te helpen om pallets met aarde de winkel in te rijden. Het is ongeveer 30 minuten werk, drie tot vier keer per seizoen. Aanmelden bij Ed Merks.

edam.merks@gmail.com

Recept Paardenbloemsiroop

Yasemin Aalbrecht, tuin 2

Ik maak altijd in het voorjaar paardenbloemsiroop.

Recept:

Ongeveer 50 a 60 gr paardenbloemhoofdjes

2 schijfjes citroen of sinaasappel

1 stokje kaneel

300 ml water

275 gr geleisuiker

Schone potjes

Katoenen doek

- doe de bloemen in een pannetje met de schijfjes citroen of sinaasappel en het stokje kaneel
- dan het gekookte water erop en een beetje aandrukken zodat ze onderwater zijn
- 24 uur zo laten staan
- dan in de katoenen doek zeven en een beetje knijpen voor het laatste vocht
- nu terug in het pannetje met de geleisuiker en goed aan de kook brengen en de suiker smelten
- dan in de potjes doen, aflaten koelen en je kan het in de koelkast bewaren.

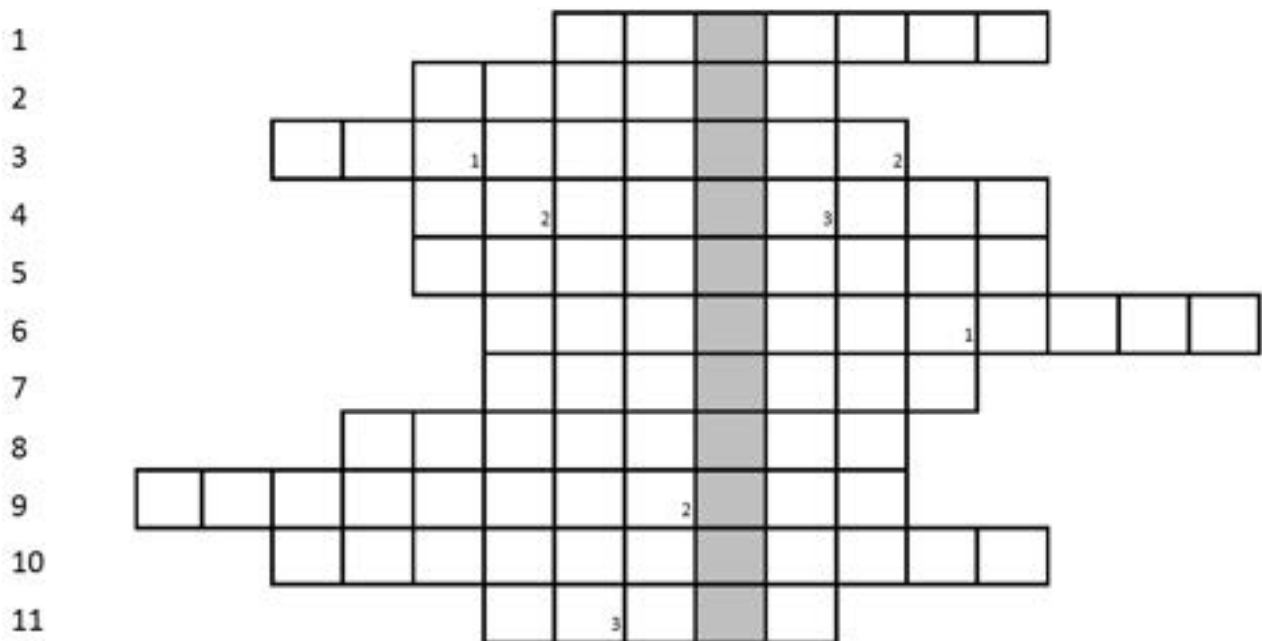
Gebruik hetzelfde als limonadesiroop.

Foto is van de jam, maar dan moet je meer geleisuiker gebruiken.

Filippine

Ook deze Filippine heeft een thema. Dit keer moet u het zelf ontdekken. In de vakjes met hetzelfde getal komen dezelfde letters. Stuur de oplossing (middenwoord én alle woorden) naar redactiebuitenpost@kweeklustweesp.nl

Veel plezier!

Omschrijvingen

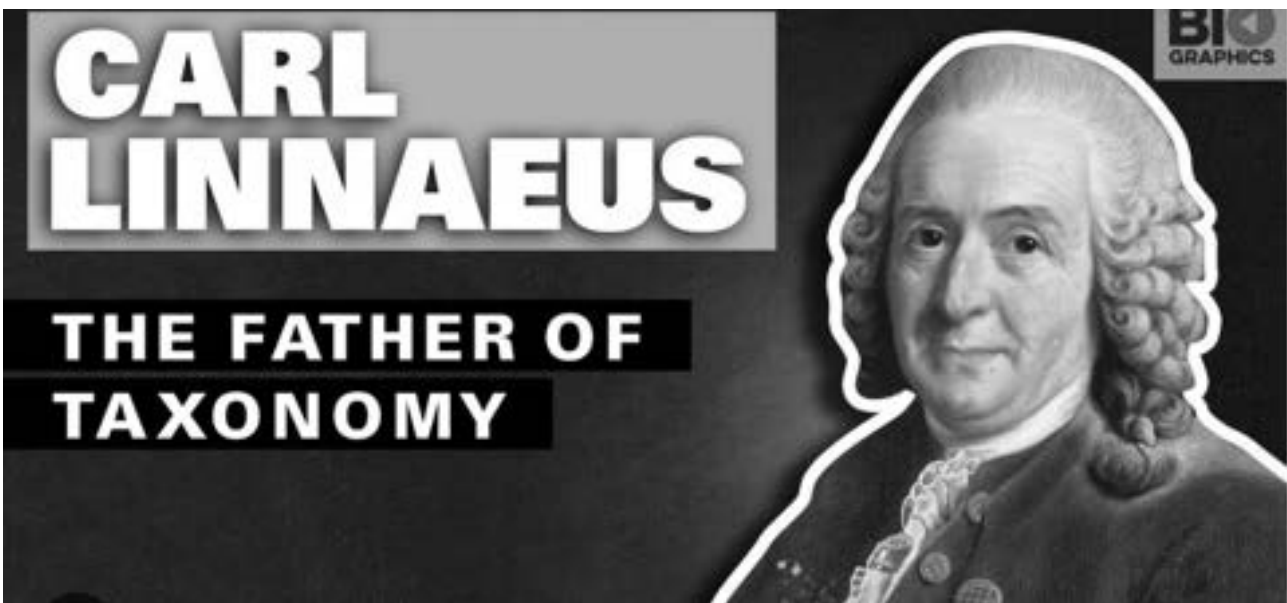
1. damesblad	7. buikbewoner
2. keelbewoner	8. urineledikant
3. stiekeme steker	9. alleskunner
4. filebeest	10. kleine auteur
5. bloterik	11. larve
6. zwemstertje	

Workshop 'Onkruid bestaat (niet)' – 1

Gijs van Dalven, tuin 21

Op 3 mei vond de eerste sessie plaats van deze workshop door Peter Moen. Twee volgende sessies zullen volgen, zoals het woord al zegt, in juni en juli. Aanvankelijk werd er gesproken van de 'cursus Herkennen van Onkruiden', maar later is het 'Onkruid bestaat niet' geworden. Een nog mooiere titel.

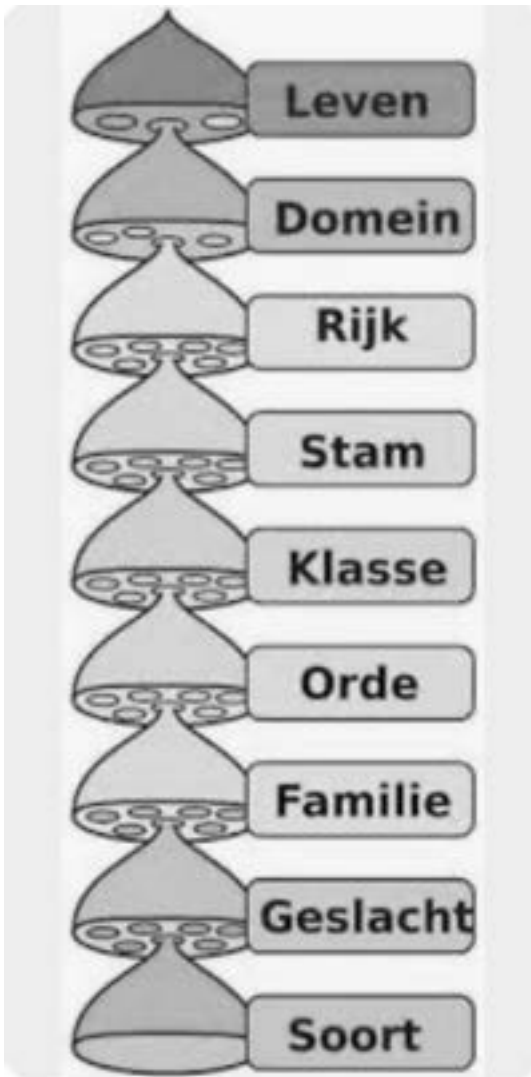
Peter begon met 400 miljoen jaar geleden, toen de planten uit de zee het land op zijn gekomen. Net als de dieren dus, alles komt eigenlijk uit de zee als je het zo bekijkt. Daarna versnelde hij aanzienlijk, met het oog op de klok, en stapte op 7-mijls laarzen vlot de evolutie door, zodat we spoedig via fotosynthese bij de taxonomie arriveerden. Bij Linnaeus.

Bij ordes, soorten, families van planten, bij de Latijnse naamgeving. Te veel om op te noemen, dat is duidelijk, maar dan had u ook zelf moeten komen. 146 plantenfamilies zijn er in Nederland, 1400 hogere planten, en 400 mossen. En ook wel 400 soorten paardenbloemen trouwens, maar dat is een ander verhaal.

Enfin, nu deze stevige basis was gelegd, nam de workshop een wending en vertakte zich naar twee ongeveer tegenovergestelde terreinen. Allereerst kregen de deelnemers het huiswerk om een herbarium te maken. Dus een verzameling van planten. Van minimaal vijf planten.

Een beginners-herbarium zeg maar. Verzamelen, plat te drogen leggen, om op gegeven moment te kunnen laten zien.

Wel, is dat niet leuk? Voor mij kwam het onverwacht, en ik geloof voor de anderen ook. En ook de bezigheid verraste me, om met m'n handen planten te gaan prepareren, tactiel, met aandacht en geduld. Het kwam me ook voor als iets ouderwets, maar ik kon niet bedenken waarom.

Het andere was de introductie van de app *ObsIdentify*. Daarmee en met je smartphone kun je een plant, bijvoorbeeld een onkruid, uit je tuin determineren. Dat was dus niet ouderwets, maar opeens weer supermodern. Artificial Intelligence. Dus je maakt gewoon een fotootje, en hup, in minder dan een seconde blijkt je kleine onkruidje een prachtige poëtische naam te hebben, en ook een Latijnse, en voor te komen tot in de steppen van Siberië. Handige informatie voor je herbarium. Zo makkelijk was het nog nooit.

Ok, daarmee gaat deze jaargang dus aan de slag, voor het geval u daar nieuwsgierig naar zou zijn. Want: *wat doen ze daar toch in die cursus?!* Dat zult u zich vast al weleens hebben afgevraagd. *Weten ze daar soms iets wat ik niet weet?* Jazeker, dat is zo. En mocht u zich straks verbazen over hoe weinig onkruid er plotseling in onze tuinen nog te zien is... nou ja... inderdaad. Zo zit dat dus.

Workshop Compost – waar staan we nu?

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Een dezer dagen geeft Peter Moen een workshop over Onkruid. (Een impressie daarvan vindt u elders in dit blad). Ongeveer een jaar geleden was er ook al een workshop van Peter, over *compost*. Dat was toen een drukbezochte en boeiende sessie, met gevariëerde onderwerpen als de uitvinding van de landbouw in het Midden-Oosten 5000 jaar geleden, het herkennen van onkruidwortels in plastic zakjes, en een demonstratie van de compost-zeef.

Maar hoe is dat nu verdergelopen? Er werden toen druk aantekeningen gemaakt in schriften, en zijn die aantekeningen opgevolgd?

Uw journalist ging op onderzoek uit.

Verschillende soorten composthopen en -tonnen zijn er op Kweeklust te vinden, daar valt niets op aan te merken. Op de workshop bij Peter werd ook een vraag gesteld over 'wormenbakken'. Zo'n wormenbak heb ik echter nog niet kunnen ontdekken.

Natuurlijk lijken de hopen en bakken op elkaar. Wat zeggen de eigenaren ervan?

Tuinder 1: "Gaaf heel goed, ik heb een ton. Het is maar klein, maar ik heb baat van het haksel. Heb er al wat uit kunnen halen: tot aarde verteerd spul, grof."

Tuinder 2: "Hoe moet dat nu met zo'n wormenbak? Leek me niks. Je kunt de wormen via de post bestellen, ik ken iemand die dat doet, en die haalt er van alles uit. Maar daarover later".

Tuinder 3: "De aanwijzing van Peter Moen om sommige onkruid met wortels niet op de composthoop te gooien kwam wel als een dreun aan. Het drong tot mij door dat ik jarenlang onkruid had verspreid."

Tuinder 4: "Ik maakte al compost, maar in zo'n workshop hoor je toch interessante ideeën en onverwachte vragen. De twee ramen van de compost-zeef was een goed idee."

Tot zover de reacties. Iedereen was het erover eens: "Prachtige compost, maar het duurt wel twee jaar voor het zo mooi is".

In haar boek *De Mierenkaravaan* schrijft *Mariken Helman* een mooi stukje over de composthoop.

"Een composthoop vormt net zo'n egalitaire gemeenschap als de tuin, maar dan in het klein. Hij bestaat uit dode planten en massa's bacteriën, schimmels en andere microwezens die dode planten eten, of elkaar. Daarbij ontsnapt warmte. Je zou kunnen zeggen dat de zonne-energie, maanden geleden door levende plantlichamen opgeslagen en omgevormd tot suikers, die daarna aaneengeregen werden tot complexere moleculen, lange reeksen

koolwaterstoffen in verschillende constellaties die uiteindelijk het groeiende plantlichaam vormden, je zou kunnen zeggen dat exact die warmte vrijkwam in de hoop, nu de plantlichamen molecuul voor molecuul werden afgebroken door het onverzadigbare compostwezen. Op zijn hoogtepunt werd hij 60 graden. Zon was nodig geweest om het plantlichaam te monteren en omdat er nauwelijks iets verloren gaat, kwam dezelfde zon als warmte vrij nu het dode bouwwerk werd ontmanteld.

Trek je deze gedachte door, dan is de composthoop een secundaire zon en iedere zon is een ster. Nog een analogie: zoals de zon leven geeft, zo doet de composthoop dat ook. Is het dan vreemd dat de composthoop zichzelf als middelpunt van de tuin beschouwt, het hemellichaam waar alles omdraait"

Dier spotters Dier spotters

Omdat ik langzaam bezorgd ben geworden over insecten (Zijn ze er eigenlijk nog? Komen ze nog wel terug dit jaar?) werd ik weer heel blij toen ik net als vorig jaar weer de eerste groene schildwants tegenkwam. Op mijn glazen tafel lag hij op zijn rug te spartelen, en kon niet weer overeind komen. Een heel rustig en bedaard insect, zeker als je vergelijkt met vliegen, muggen, wespen, etc. Toen ik hem had omgedraaid bleef hij een tijdje zitten. Zo, wat is de situatie nu? En wat zal ik nu eens gaan doen? Daar dacht hij volgens mij rustig over na.

Elif (14 jaar), de dochter van Yasmine, heeft gelukkig dit jaar onze vrienden de regenwormen weer gespot. Ze zijn er hoor, mensen! De regenwormen die altijd helpen met het klaarmaken van de grond voor onze tuintjes. Zodat er mooie groenten op gaan groeien. Goed zo, Elif!

De eerste vlinders zijn ook gezien, dat zijn logischerwijs de vlinders die als vlinder overwinteren (niet als eitje, rups, of pop). Ik heb met name dagpauwogen in de tuin gezien, de afgelopen weken, meteen ook een heel mooie vlinder.

Ik heb het even opgezocht, en inderdaad, ze doen een winterslaap, vleugels opgevouwen en dan een plekje in een gebouw of boom.

Het is echt waar. Niet te geloven toch?

Op de valreep komt Peter Manuel nog met een actie-shot van de ringslang. Zwemmend in de sloot, op Kweeklust. Nu is een

dier spotten al niet een dagelijks gebeuren – en meestal kort! In een flits is het moment voorbij – maar om het dan nog op beeld herkenbaar vast weten te leggen is nog zeldzamer. Petje af!

Heeft u een dier gespot? Graag horen we ervan.

Redactie Buitenpost

Oorwormen tegen bladluizen in je fruitbomen

Yasemin Albrecht, tuin 2

Oorwormen houden van luizen, maar eten alleen 's nachts. Overdag moeten ze schuilen voor vogels. Maak daarom een 'oorworm-vanger' voor in de appelboom, of andere fruitboom. Een perfecte schuilplaats voor overdag.

Wat heb je nodig?: 1: terracotta potje, 2: gedroogd bamboe- blad (stro kan ook), 3: een touwtje.

Aan de slag: maak een bundeltje van de bamboe, bind er een touwtje omheen, doe het andere eind van het touwtje door het gaatje in het potje en hang in de boom. De oorwormen zijn je dankbaar, de luizen hopelijk iets minder.

Zeg maar Zegge

Else de Haan, tuin 14b

Op bezoek bij vriendin Riekje van tuin 100 was ik er vaak langs gelopen, vol bewondering over de pracht van bloeiende boshyacinten: tuin 14b. Die tuin krijgen, dat zou prachtig zijn, dacht ik dan. In oktober 2013 werd mijn wens vervuld, tuin 14b werd van mij.

In oktober waren die mooie hyacintjes natuurlijk allang uitgebloeid. Hoewel er nog genoeg moois overbleef, oude fruitbomen, een amandelboom en een kweeper, waren er ook een paar opvallend grote – enorme - planten die ik niet mooi vond. De hele winter bleven ze groen, dat wel. Maar ik wilde leuke bloeiende bloemen en veel verschillende. Deze plant stond dat niet toe. Hij domineerde het hele stuk tuin waar hij stond.

Grote lange vedervormige bladeren en bloeiend met een soort aren. Geen vrolijke bloemen. Het bleek een zegge. Hij mocht niet blijven. De verwijdering kostte nog heel wat moeite. Toen hij eruit was bleef er een gapend gat over, dat al heel gauw spontaan werd overgenomen door geum (nagelkruid) en geranium. De planten die ik er zelf in zette gaven alle na een seizoen de geest. Ik heb niet veel te zeggen over tuin 14b, maar dat terzijde.

De zegge was eruit en met deze grote ook nog een paar kleinere exemplaren.

Tenminste dat dacht ik. Het jaar daarop zag ik overal op die zegge lijkende planten, kleine en grote. De vraag was toen nog of het inderdaad zeggeplantjes waren. Haalde ik niet de mooie oranje-roodbloeiende Montbretia weg, die ook in de tuin bleek te staan. Koosje leerde mij de zegge te determineren: hebben ze onderop bij het begin van de plant een driehoekige stengel dan is het een zegge. Bijna alle op Zegge lijkende planten bleken helaas ook Zegges zijn. De grote zeggeplant was een soort Jonathan Meijer of Jan Karbaat geweest, een massadonor!. Nu 13 jaar later ontdek ik nog steeds nieuwe

Zegge (Carex) is een geslacht van zowel bladverliezende als groenblijvende overblijvende kruiden met een grasachtige groeivorm behorend tot de cypergrassenfamilie (Cyperaceae). Het geslacht Carex is met ruim 2000 soorten een van de grootste geslachten van de bedektzadigen. (Wikipedia)

Zeggetjes. Sommigen helaas al zo groot dat ze waarschijnlijk ook alweer voor nieuwe nakomelingen hebben gezorgd.

De jacht op zeggeplanten zet ik onvermoeibaar voort. Helaas lijken ze de laatste tijd een nieuwe strategie te hebben ontwikkeld. Ze groeien op onbereikbare plaatsen. Tussen de wortels van andere planten door, bij de heg bijvoorbeeld of bij een andere mooie boom of struik. Nu doen natuurlijk veel planten dat, met name de planten die je niet wilt, zevenblad of heermoes, maar niemand houdt zo hardnekkig vast aan zijn of haar vermeende recht op een plekje in mijn tuin. De strijd tussen de wortels verlies ik, maar verder zal iedere zeggeplant voor zijn bestaan moeten vrezen in tuin 14b.

Afscheid en nieuw begin!

Ed Merks, tuin 125

Een stukje nostalgie gaat van ons complex verdwijnen. Wie herinnert zich niet het gepruttel op zaterdagochtend als Tom de zakken aarde van de winkel afleverde bij de tuinders die zelf niet de kracht hadden om deze zware last met eigen spierkracht naar hun tuin te vervoeren. Dit geluid heeft zelfs een keer in het cryptogram van Frank in de Buitenpost mogen figureren. Nee dit geluid gaat u niet meer horen en het zal de oren van sommige tuinders ook niet meer verstoren op maandag en dinsdag. De stoere trekker is (helaas) definitief overleden.

Maar gelukkig is het net als met tuinen als er iemand vertrekt: er is ook weer plaats voor nieuw. We zijn daarom in verwachting van een nieuw soort geruisloze trekker. Het basisvoertuig is reeds aangeschaft.

Nadat hij voorzien is van een trekhaak hopen we jullie snel te berichten over de gebruiksvoorschriften van onze nieuwe *trekscootmobiel*.

Zo kunnen de zakken aarde en de

bouwmaterialen wederom zonder spierkracht maar nu met elektrische kracht (en zonder lawaai) naar de tuin geslept worden.

Nieuwkomer: Babette Keizer

Tineke van Bottenburg

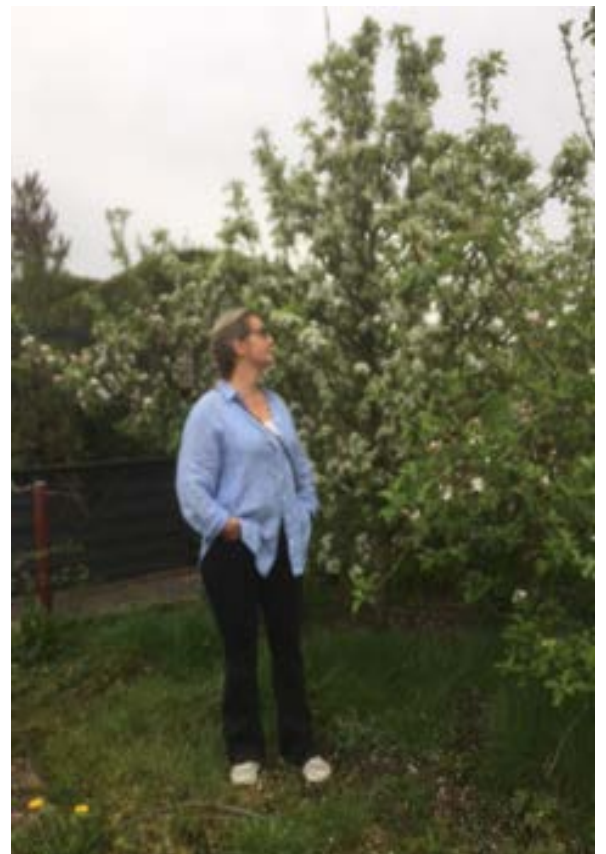
Op tuin 123 trof ik een zeer enthousiaste en tevreden nieuwe tuinder, Babette Keizer, en een tuin 'die ademt'.

Babette heeft de tuin nu anderhalve maand en ze heeft al van alles in gang gezet. De schuur en de kas zijn opgeruimd en er is elektriciteit aangelegd, dus er kan koffie worden gezet. Met verwondering kijkt ze naar alles wat op- en uitkomt, zoals de fruitbomen en bessenstruiken, rozen, vaste planten. Haar voornemen is de inrichting van de tuin stap voor stap aan te pakken en vooral de natuur te volgen. Ze heeft een globaal plan in haar hoofd: in het midden van de tuin vier bakken voor de moestuin, er om heen wat tegels, "haar paadjes structuur ". Verder kijkt ze het eerst aan.

Babette heeft liefde voor en werken in de natuur in haar jeugd meegekregen, op het platteland van Groningen. Ze heeft de Kunstacademie gedaan, ook in Groningen. Ze heeft nu een drukke baan als design manager. 's- Avonds even naar de tuin om wat te doen en vooral om te genieten van de stilte is een welkome afleiding na haar werk.

Ze verheugt zich op het produceren en oogsten van appels, bessen en groenten, vriendinnen en vrienden hebben zich al gemeld voor het maken van jams, compotes en lekkere maaltjes.

Welkom op Kweeklust, Babette!

Bespiegelingen van een tuin..

Tuin 15d

Een beetje 'stille' tuin was ik, in me zelf gekeerd. Een tuin met twee ingangen. Eén een beetje verstopte ingang aan het Egelpad (een zijpaadje van de Kweeklaan, verscholen achter veel groen) en een aan het Vossenpad. Met een sloot, een in het groen verborgen huisje, een grasveldje, omzoomd door een border.

In 2019 kreeg ik een nieuwe tuinder/beheerder, Tim Tames, en ook maar een ingang aan het Vossenpad. Hij noemde me 'een goed begroeide tuin'. Hij kwam in het najaar en hoewel hij vond dat de structuur van de tuin goed was – hij waardeerde mijn diverse mooie planten - had hij wel allerlei plannen voor verbetering. Hij woonde op een flat, hield van de natuur en wilde ruimte om zich heen. Hij had zin om er iets moois van te maken. En gelukkig heeft hij een vader die veel van tuinen en bomen en begroeiing weet.

Hij begon met ruimte maken, bomen werden gesnoeid, verplaatst of gerooid. Er stond een grote spar waar de voorafgaande zomer een uilenpaar jongen had grootgebracht. Die boom bleef aanvankelijk ongemoeid. Maar toen de uilen het jaar daarna niet terugkwamen en de boom er slecht aan toe was, is ie het jaar daarop toch gerooid.

Mijn huisje was oud, onder het dak zat vocht, in het keukentje was de onderste plank weggerot, het WC'tje had gebreken; er kwam dus een nieuw huisje. Vrolijke rode deuren, de wanden zijn in Stockholmer teer gezet (op advies van molenaar Wouter Pfeiffer) en goed zichtbaar door de ruimte die gecreëerd was. Op den duur werd er ook een kas op 'mijn grasveldje' neergezet. Ik moest wel even slikken toen ik zag hoe groot ie werd. Door de combinatie kas en schuur oogde het als een flink bouwwerk. Maar ik begreep al snel dat de hoogte was afgestemd op de lengte van Tim, een boom van een vent. Tja, ook wel logisch, hij had weliswaar een flinke baard, maar kaal worden door steeds zijn hoofd te stoten vond hij wel bezwaarlijk.

De toestand van onze sloot baarde hem zorgen: er was geen behoorlijk waterpeil en geen doorstroming, de wallenkant brokkelde af. Met een wandje heeft hij verbetering aangebracht. En met een 'Aziatische' beplanting tegen de wal, o.a. bamboe, is de wallenkant verstevigd.

Opeens liepen er weer egels rond in onze tuin. Hij had voor een vrije doorgang van de egels ruimte gemaakt onder de afscheiding met de burens. Een tip die hij in de Buitenpost had gelezen.

Met het jaar veranderde ik van een geheimzinnige tuin in een transparante tuin en, eerlijk gezegd, werd ik er mooier op. Meer open, kleurrijker, diverser.

Tim heeft inmiddels een nog mooiere plek gevonden, vindt hij, in Rijswijk naast Woudrichem. Een huis met een lap grond. Met alle ervaring die hij hier heeft opgedaan gaat hij daar opnieuw aan de slag om een moestuin, een boomgaard en een bloementuin aan te leggen. Maar hij gaat de gezelligheid en aanspraak van Kweeklust zeker missen, hoor ik hem zeggen.

Hij laat me goed verzorgd achter. Ik kijk uit naar de volgende tuinder, met welke dromen zal die me tegemoet treden?

Nieuwkomer: Joreen Merks

Else de Haan

Joreen Merks is hard aan het werk in tuin 114, als ik haar opzoek. Bed voor bed zal ze ontdoen van onkruid, vertelt ze. Haar plannen? Ze wil van tuin 114 vooral een moestuin maken. Die moestuin moet dan wel zoveel mogelijk volgens de principes van ecologisch tuinieren. Niet meer spitten bijvoorbeeld, zo het bodemleven niet verstoren. Ze heeft er veel over gelezen, maar nu de praktijk. Er zijn al twee bedden volgens dit principe bewerkt: een laag karton, een laag compost en daarbovenop een laag takjes of houtsnippers.

In het andere bed is al gezaaid. En een eindje verder staan potjes met thuis in de vensterbank voorgezaaide plantjes: tomaten, pompoen en courgette.

Joreen is geen onbekende op Kweeklust. Ooit publiceerde ze een leuke puzzel in de Buitenpost. Bovendien was ze tot nu toe ook te vinden op de tuin van haar ouders, de tuin van Karin Met en Ed Merks.

Wij zijn benieuwd naar haar ervaringen en hopen dat ze ons op de hoogte houdt.

HET GRAS VAN DE BUREN

De tuin die me opvalt ..

Niet weten is jammer ...

Susan Hammons, tuin 49

Ik ben grote fan van Gardener's World - vrijdagavonden op de BBC van maart tot oktober. Alles komt aan bod tijdens het hele tuinseizoen: van zaaien, stekken, oppotten en vermeerderen tot terugknippen en composteren ... leerstof genoeg, en volop inspiratie.

Een van mijn favoriete segmenten wordt ingeluid met de woorden: 'en nu gaan we kijken naar een van jullie tuinen'. Het begon tijdens corona met ingezonden filmpjes van de meest uiteenlopende tuinen, perkjes en zelfs woonkamers vol planten, allemaal van gewone mensen. En ze doen het nog steeds, al zijn het nu meestal langere stukjes gemaakt met een echte tv-camera: een stel met een cactuskwekerij, twee dames die in een bos op een klif een sub-tropisch paradijsje hebben gebouwd met uitzicht op zee, mensen die totaal bezeten zijn van één bepaalde plant, en gemeenschappelijke tuinen waar mensen steun en betekenis vinden. Je kunt het zo gek, mooi of ontroerend niet bedenken.

Kijken in de tuin van iemand anders: dat kun je natuurlijk het beste in het echt doen. Want dan kun je ook dingen *vragen* (en aanraken, en ruiken en proeven). En ik *heb* altijd zoveel vragen als ik langs de heggen loop. 'Hoe heet die bloem? En die? En die?' 'Hoe ver uit elkaar staan jouw kolen?' 'Hoe krijg je je zonnebloemen zo groot?' 'Kun je dat stekken/snoeien/composteren?' En het leuke is: je kunt dan net zoveel mensen dezelfde vraag stellen tot je een antwoord krijgt waar je iets mee kan (een antwoord dat ik zelf graag hoor is: 'Ja, waarom niet!').

Bij de kringloop heb ik ooit een tegeltje gekocht waarop staat: 'Niet weten is jammer. Niet willen weten is dom.' Daar ben ik het grondig mee eens. Maar toch zijn er veel tuinen bij ons waar ik nog nooit heb

rondgelopen, ondanks dat ik ze mooi vind of benieuwd ben wat er allemaal staat en hoe het zo geworden is. Raar eigenlijk, maar vaak schroom ik om het te vragen. Dat ga ik wel wat vaker doen, heb ik me voorgenomen.

Een tuin waar ik gelukkig wel een paar keer heb mogen kijken is die van Koos. Meest recentelijk afgelopen najaar, wanneer ik niet alleen alles uitgebreid mocht bewonderen maar ook wegliep met opgevouwen papiertjes vol zaden, die ik dit jaar heb gezaaid. Nogmaals dank! Koos, vertel jij de volgende keer wat jou opvalt in de tuinen van de burens?

Kom Hakselen

Geen takken en bloemstengels meer naar de stort, mooi spul voor je composthoop en straks eigen compost in plaats van gekochte zakken!

Twee keer in de maand, op woensdag en zaterdag staat twee machines staan klaar om je tuinafval te hakselen. Een voor dunne takjes, een voor takken tot 4cm dik. Ook voor plantenstengels (met bladeren). Geen aarde of aardkluiten. Geen grote zijtakken.

Hakseldata: zaterdag om 9.00 uur: 7 juni, 5 juli
                          Woensdag om 13.00 uur: 14 mei, 18 juni

Meld je aan via whatsapp bij: Tineke: 06 30619152; Else: 06 29035499

Zal ik de velden door een oranje bril zien?
Oranje van de opkomende maan.
Zal ik de vogels horen fluiten als verliefd?
Verliefd op lief en liefde overal.

Een bries zo zacht dat zij streelt.
Een bries zo zacht dat zij stilt.
Een bries zo zacht dat zij oplicht.
Het prille straalt doorschijnend.

Zij is als de toets van de meesterschilder
warmbloedig strelen penselen
haar tedere hand op mijn huid.

Moeder, geliefde, dochter,
mijn lief, onder jouw stralende hand
zijn mijn krassen op het doek geborgen.

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar de tuinwinkel

Gratis koffie/thee en gebak/koek

Openingstijden
Zomermaanden
(maart t/m eind
oktober): u bent iedere
zaterdagmorgen van
11 uur tot 12 uur van
harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de tuinwinkel, wij
wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
Wil, Marianna, Edo en Tom

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles
kopen wat voor de tuin nodig
is. Graag de betaling
overmaken. Bestellen via de
garant zaadlijst geeft ook nog
eens 15% korting.

Voorraad

Altijd in voorraad: potgrond,
tuinaarde, turfmolm, zand,
compost, tonkinstokken,
meststoffen,
bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de tuinwinkel
terecht voor het huren v/d
tuintrekker en het trilapparaat.